

1. UVOD

Manuelna terapija predstavlja oblik lečenja kojim se kroz mobilizaciju i manipulaciju pokušava ukloniti ili umanjiti bol uz povratak izgubljene funkcije. Radi izbegavanja operativnih zahvata ili prolongirane medikamentozne terapije, koji mogu ostaviti određene posledice na celokupan ljudski organizam, pojavila se potreba za primenom manualnih tehnika.

Od bolova u kičmenom stubu pati, patilo je ili će patiti, u nekom delu života, oko 80% pripadnika ljudske rase. Stepenn mortaliteta je relativno nizak, ali je morbiditet visok, nelagodnost velika, a izdaci za lečenje znatni.

U opštoj populaciji, oko dve trećine svih osoba tokom života bar jednom iskusi bol u vratnoj kičmi. Prevalenca je najčešća u srednjem životnom dobu. Kako bi smo ga što lakše prepoznali, sprovedi odgovarajuću terapiju i sprečili recidive, potrebno je malo opširnije razmotriti sve njegove aspekte.

Najčešći uzrok bolova u vratu su degenerativne promene vratnih pršljenova, ali moramo isključiti i ostale mogućnosti. Dijagnoza se postavlja nakon anamneze, kliničkog pregleda i rentgenske obrade vratne kičme kao i magnetne rezonance, a ređe su potrebni kompjuterizovana tomografija i elektromioneurografija gornjih ekstremiteta.

Savremeni statičan način života koji podrazumeva višesatno sedenje, rad za računarnom, dugotrajna vožnja automobilom i fizička neaktivnost samo su neki od faktora koji podstiču degenerativne promene na muskuloskeletnom sistemu i rezultiraju pojavom bolnih sindroma.